

SUNDHEDSMINISTERIET

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Uddannelses- og Forskningsudvalg

Dato: 29-06-2022
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPLMML
Sagsnr.: 2207599
Dok. nr.: 2308973

Folketingets Uddannelses- og Forskningsudvalg har den 17. maj 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 173 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 173:

”Ministeren bedes kommentere materialet fra Osteopatforeningens foretræde for udvalget den 17. maj 2022, herunder redegøre for, om det er ministerens vurdering, at der er behov for ny lovgivning på området, jf. UFU alm. del - bilag 105 og 120 (internt).”

Svar:

Indledningsvis kan jeg oplyse, at det er Sundhedsministeriets overordnede opfattelse, at Styrelsen for Patientsikkerheds praksis i forhold til autorisation af osteopater er korrekt og afspejler den politiske hensigt med loven, herunder den etablerede overgangsordning og ansøgerens uddannelsesbaggrund for opnåelse af autorisation

Autorisationsprocessen for osteopater bygger dels på EU's anerkendelsesdirektiv og dels de betingelser, der følger af bekendtgørelse nr. 981 af 28. juni 2018 om autorisation af osteopater, der er udstedt i medfør af autorisationslovens § 70 b, stk. 1 og 4.

Samlet set opnår størstedelen af ansøgerne autorisation (191 ud af 197). For de ansøgere, der ikke umiddelbart kan opfylde kravene i bekendtgørelsen for at opnå autorisation, blev der oprettet en overgangsordning på 5 år, således at det sikres, at disse ansøgere vil have tid til at indrette sig på den nye regulering, f.eks. ved at efteruddanne sig. En forlængelse heraf vil kræve lovgivningsændring.

Osteopatforeningen har bl.a. anført, at bekendtgørelsen ikke indeholder et nærmere defineret krav til de faglige kvalifikationer og slutkompetencer i osteopati, og at bekendtgørelsen ikke er i overensstemmelse med loven, da den ikke fastsætter krav til uddannelsens eksamener som nævnt i autorisationslovens § 70 b.

Styrelsen for Patientsikkerhed har hertil bemærket, at bekendtgørelse om autorisation af osteopater indeholder krav til uddannelsesniveau og omfang og indhold af uddannelsen, der kan føre til autorisation som osteopat. Til trods for at begrebet eksamener ikke nævnes eksplicit i bekendtgørelsen, er det styrelsens opfattelse, at det ligger implicit i bekendtgørelsen, at en gennemført uddannelse på minimum professionsbachelorniveau eller en sundhedsfaglig uddannelse på minimum professionsbachelorniveau med en overbygning inden for osteopati må forudsætte et eksamensbevis med aflagte eksamener, og dermed udgør et krav til uddannelsens eksamener som nævnt i autorisationslovens § 70 b, stk. 4.

Foreningen har desuden anført, at der ikke foretages realkompetence- eller slutkompetencevurdering af ansøgerne.

Styrelsen for Patientsikkerhed har hertil bemærket, at alle ansøgere underlægges en individuel vurdering, hvor der lægges vægt på ansøgerens uddannelse og erhvervs erfaring – i det omfang dette kan medtages i vurderingen af ansøgeren. Det er derfor styrelsens vurdering, at det er ansøgerens real- og/eller slutkompetencer, der vurderes.

Foreningen har endvidere anført, at styrelsen alene giver autorisation på baggrund af tidligere gennemført uddannelse, og at autorisationsstatus afhænger af, om ansøgeren er uddannet fysioterapeut.

Hertil har Styrelsen for Patientsikkerhed bemærket, at styrelsen har udmøntet administrationen på baggrund af lovbemærkningerne. Hertil kommer, at der også er udstedt autorisation til ansøgere, som ikke er uddannet fysioterapeut.

Osteopatforeningen har også anført, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke har overholdt reglerne om dispensation fra pligten til at få foretaget en vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer.

Styrelsen for Patientsikkerhed har bemærket hertil, at styrelsen oprindeligt var af den overbevisning, at der forelå en generel fritagelse for pligtmæssig vurdering efter en samlet ansøgning fra 2003, og at Styrelsen for Patientsikkerhed, da styrelsen blev opmærksomt på det modsatte, iværksatte en proces for at bringe det formelle i orden. Styrelsen modtog således i april 2022 en fritagelse vedr. bl.a. osteopat-erhvervet.

Styrelsen for Patientsikkerhed finder ikke, at det har forringet ansøgernes retsstillingen for de konkrete 3 ansøgere, som på baggrund af styrelsens vurderinger ikke umiddelbart kunne opnå dansk autorisation, da vurderingerne er foretaget efter den procedure, som styrelsen senere opnåede fritagelse for pligtmæssig vurdering på baggrund af.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Lisa Maria Margrethe Larsen